

Ålebrands Vise.

1. Jeg vil for eder en vise kvæde Den er mig for munden så vel tilrede. Så ærlig og så væl, og derudi trode.
2. Jeg vil kvæde en vise for sand, Alt om en konge af Dannemarks land.
3. Alt om en konge af Dannemarks land, Skjold Bjørnvejrs så hede han.
4. Den herre var sig både mild og blid, Dertil var han så nydelig.
5. Den herre var sig både hellig og brav, Så mange nyttige love udgav.
6. Da han vare gammel femten år, I styrke over alle de kæmper han var.
7. I styrke over alle de kæmper forsandt, Den villende bjørn I skoven han bandt.
8. I styrke over alle de kæmper han var, Den villende bjørn han bandt og bar.
9. En dag kom hannem I hue og sinde, At han skulle Bigerolv af landet vinde.
10. Den herre han lader en flåde udruste, Lykken så ville den herre friste.
11. Han lader udruste udaf sit land, Tolvtusinde af de bedste han fandt.
12. Så sejlede de frem over Afrikas side, De skændte og brændte over Afrikas rige.
13. De skændte og brændte over Afrikas land, Så alle de gave sig under hans hånd.
14. Dernæst kom han til en vildende ø, Da vilde en trold tage hans fæstemø.
15. Den trold bød kongen ud at diste, Enten sejer at vinde eller sejer at miste.
16. Kongen han tænker så ved sig, Skal denne trold vinde sejer af mig.
17. Skal denne trold kaste mig for ravn, Slet aldrig vil jeg bære kongenavn.
18. Kongen han bød sin sadel på hest, Mod trolden vilde han ride en dyst.
19. Kongen han rendte mod trolden af vrede,

Så troldens hals gik sønder af lede.

20. Kongen han rendte mod trolden så fast, At troldens hoved I stykker brast.
21. Det spurgtes over al verden så vide, Den danske konge vare ude at stride.
22. Det spurgtes ind I det Tyske land, Alle de gav sig under hans hånd.
23. Der boed en kæmpe ud I det Tyske land, Herr Ålebrand så hedder han.
24. Her Ålebrand så hede han, Og han var Kejserens gæveste mand.
25. Her Ålebrand taler et for sig, krist give den danske komme mod mig.
26. Kejseren lader sine ord så lyde, Agter du mod den danske konge at stride.
27. Alt som de stod og talte de ord, Da kom et bud og stedtes for bord.
28. Da kom et bud og stedtes for bord, Der holder en skibsflåde udenfor.
29. Her Ålebrand vrider sin hvide hånd, Krist give det var kongen af Dannemarks land.
30. Kongen han op I byen så, En forfærdelig hær for muren står.
31. En forfærdelig hær for muren står, En skadelig kæmpe for hæren går.
32. En skadelig kæmpe for den hær, Han haver et skinnende glinsende sværd.
33. Kongen han op I byen drog, Her Ålebrand sendte han brevet imod.
34. Enten så skal du rømme af land, Eller du bliver slagen under min hånd.
35. Kongen han svarede intet dertil, Han agter at bruge et andet spil.
36. Kongen han op I byen drog, Her Ålebrand drog hannem selv imod.
37. Enten så skal du rømme af land, Eller biver du slagen under min hånd.
38. De danske tapre de ere så små.

- Hvad kunne de mod de tyske bestå.
39. Ere de små så ere de raske.
De kunne så vel med sværdet baske.
40. De kunne så vel sværder fare.
Her Ålebrand tag dine ord I vare.
41. Kongen han lader sine ord så lyde.
Vel op I danske lader sværdene lyde.
42. De danske holdt sig sammen I troppe.
Så hugged de ned de danske troppe.
43. Her Ålebrand rider I hæren frem.
Der faldt for hannem så mangan en mand.
44. Kongen han hug men ikke han hødte.
Her Ålebrand hannem I striden mødte.
45. Her Ålebrand hug med sværd så fast.
Men kongen han mødte for hvert et kast.
46. Havde du hugget af al din magt.
Da skulle du færre ord have sagt.
47. Da lod kongen sin styrke prøve.
Han var at se som en brølende løve.
48. Da lod kongen se sin magt.
Han holdt om odden og slog med skaft.
49. Han holdt om odden og slop med skaft.
Så Her Ålebrands hoved I stykker brast.
50. Som han midt I striden stod.
Da kom til hannem så hastigt et bud.
51. Da kom til hannem så hastigt et bud på stand.
At svensken havde indtaget dannemarks land.
52. Somme ere syge og somme ere slagne.
Somme de ere til fange tagne.
53. Somme ere syge og somme ere såre.
Somme de ligger på ligbåre.
54. Kongen han lader at stranden stå.
Han vinder op silke sejl I rå.
55. Han vinder op sejl foruden al sorg.
Han strøg dem ikke før under Kronborg.
56. Kongen han ind på København så.
Vel hundrede skibe for havnen lå.
57. Vel hundrede skibe for havnen lå.
Han så de svenske på slottet gå.
58. Sit slot havde han vel beprydt.
I stand var han det ej selv at bryde.
59. Han lå der I dagene fem.
Men ikke så vant ham sejer af dem.
60. Han lå der I dagene ni.
Men ikke så vant ham sejer af di.
61. Kongen han lader sine ord så lyde.
Han byder de svenske ud at stride.
62. De svenske de tog så vel oppå.
Et bedre bud kunne de ikke få.
63. Et bedre bud kunne de ikke få.
I after at drikke I morgen at slå.
64. Årle var om morgenen før end sol oprandt.
Da havde han slaget syvtusinde mand.
65. Syvtusinde mænd ihjel han slog.
Den svenske konge tilfange tog.
66. Han lod ham binde så overmåde fast.
Hans hjerte af sorrig og pine brast.
67. Nu havde han disse to riger I volde.
Så længe han lever han dennem beholde. Så
ærlig og så væl og derudi trode.